

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.38.059/2015/6.

A tanács tagjai: . Kárpáti Zoltán a tanács elnöke
 . Fekete Ildikó előadó bíró
 . Kovács Ákos bíró

A felperes: (...)

A felperes képviselője: . Szentkirályi-Holota Szabolcs Ügyvédi Iroda

Az alperes: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Az alperes képviselője: (...) jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél/felek: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.539/2015/6.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.539/2015/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A kínai állampolgárságú felperes méltányossági kérelmet nyújtott be tartózkodási engedély belföldi előterjesztése céljából. A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága a 2014. szeptember 30. napján kelt 106-1-57843/2/2014-T számú határozatával a felperes kérelmét elutasította. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2014. november 21. napján kelt 106-T-

33237/1/2014. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozat indokolásában a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) végrehajtásáról szóló 114/2007. Korm.rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47. § (4) bekezdés a) pontjára, 47. § (1)-(2) bekezdésére, és (4a) bekezdésére hivatkozott. Kifejtette, hogy e jogszabályhelyekben a jogalkotó arra kívánt lehetőséget teremteni, hogy a tartózkodási engedély iránti kérelmet a fő szabálytól eltérően belföldön kizárólag abban az esetben lehessen előterjeszteni, ha annak kivételes méltánylást érdemlő indoka van. Amennyiben ennek az oka - mint ahogy a jelen esetben is - az, hogy nem kíván a kérelmező a tartózkodási engedély kiadása okán külföldre kiutazni, nem minősül kivételes méltánylást érdemlő indoknak. Kiemelte az alperes, hogy a belföldi kérelmezéshez olyan körülmény vagy élethelyzet szükséges, amelyet nem kizárólag a kérelmező alakít, hanem az ilyen helyzet kialakulásában a fél akaratán kívüli események és történések is szerepet játszanak. Rögzítette, hogy a méltányossági kérelem elutasítása folytán nem áll elő olyan helyzet, hogy a külföldinek végleg el kellene hagynia Magyarország területét, és oda többé nem utazhat vissza, ugyanis, ha a fő szabály szerint külföldön terjeszti elő a tartózkodási engedély iránti kérelmét, akkor lehetősége van beutazni Magyarországra és itt jogszerűen tartózkodni. Mindezek alapján az a felperes által hivatkozott körülmény, hogy munkalehetőséget kapott, esetleges munkavállalási engedélye, egzisztenciája van, még nem alapozza meg a méltányossági kérelem teljesítését. Ugyanígy az sem, hogy ha a felperes a tartózkodás célját igazolja, mivel ezek a tartózkodási engedély kiadása iránti eljárásban és nem a méltányossági kérelem elbírálása során relevánsak.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárásra kötelezését kérte. A méltányossági kérelmében foglaltakkal egyezően hangsúlyozta, hogy jogszerűen tartózkodik Magyarországon, tartózkodási célját igazolta, itt megélhetése és az egészségbiztosítási szolgáltatásokra való jogosultsága meglévő megtakarításai terhére biztosított és lakhatását is igazolta. Álláspontja szerint méltányossági körülményeit megfelelően alátámasztotta a hatóságnál, annak teljesítési feltételei fennálltak. Hivatkozott a Ket. 50. § (1)-(6) bekezdésére, miszerint az alperes nem tisztázta kellőképpen a tényállást, így jogsértő döntést hozott, utalt továbbá a Ket. 1. § (1) bekezdésének és a Harmtv. 13. § (1) bekezdésének megsértésére is.

Az elsőfokú ítélet

- [3] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában a Vhr. 47. § (1), (2), (4), (4a) bekezdésében foglaltakra hivatkozással kiemelte, hogy a Vhr. 47. § (4) bekezdése csak példálózó felsorolást tartalmaz arra nézve, hogy mi lehet az a kivételes méltánylást érdemlő körülmény, amelyre hivatkozással az adott kérelem előterjeszthető. A bíróság azonban - egyetértve az alperessel - megállapította, hogy még ilyen indokkal előterjesztett kérelem esetében is vizsgálni kell az ügyben a kérelmező egyedi körülményeit, és azt, hogy a belföldi kérelmezés családegyesítési vagy gyógykezelési indokán túl van-e olyan különleges vagy rendkívüli méltánylást érdemlő körülmény, amely alátámasztaná azt, hogy nehézségekbe ütközik a külföldön történő kérelmezés, és ezért a fő szabálytól eltérően belföldön kérelmezi a tartózkodási engedély megadását. Hangsúlyozta a bíróság, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdés alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a méltányossági kérelemben előadott, illetve a kereseti kérelmében felhozott indok reálisan fennálló olyan körülmény, amely a kivételes méltánylást érdemlő helyzetre tekintettel a fő szabálytól eltérő ügyintézkedést lehetővé teszi. Megállapította a bíróság, hogy a felperes kereseti kérelmében - a hatóság előtti, illetve a fellebbezésben foglalt kérelméhez képest - olyan új tényt vagy körülményt nem tárt fel, amelyet a hatóság ne értékelt vagy ne fogadott volna el. Minderre tekintettel arra a következtetésre jutott a bíróság, hogy az alperes határozata az anyagi jogi és eljárási jogszabályoknak megfelelt, nem sértette meg az alperes a Ket. 50. § (1)-(6) bekezdésében, 1. § (1) bekezdésében, és a Harmtv. 13. § (1) bekezdésében foglaltakat sem.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [4] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Ket. 1. § (1) és (2) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, 7. §-át, 37. § (3) és (5) bekezdését, 50. § (1) és (6) bekezdését, 72. § (1) bekezdés ea)-ec) alpontjait, a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontját, (4a) bekezdését, és a Pp. 164. § (1) bekezdését, továbbá 339. § (1) bekezdését. Álláspontja szerint a közigazgatási perben több olyan körülményről is tájékoztatta a bíróságot, amelyek nem csak együttes értékelésük mellett, hanem gondos mérlegelés esetén önmagukban, egyenként is alátámasztják méltányossági kérelme megalapozottságát. Továbbra is hivatkozott Magyarország és Kína közötti nagy földrajzi távolságra és az utazással járó jelentős költségekre, valamint arra, hogy a gyakorlatban a külképviseleti kérelmezés legalább fél évet vesz igénybe, ami egyértelműen megghiúsítaná Magyarországon történő munkavégzését. Nem értett egyet azon elsőfokú bírósági megállapítással, amely szerint a jogalkotó nem kívánta értékelhető

szempontként figyelembe venni az idő- és költségtényezőket. Álláspontja szerint a jogszabály az alperesnek széleskörű mérlegelést biztosít, éppen azért, hogy a kivételes méltánylást érdemlő körülményeket ne szorítsa korlátok közé. A költséghatékonyság körében a Ket. 1. § (2) bekezdés és 7. §-ában foglalt alapelvi szintű szabályok figyelembevételével kellett volna dönteni a méltányossági kérelem tárgyában. Azt is kivételes méltánylást érdemlő körülményként kellett volna értékelni, hogy kiutazását követően kizárólag minimális esélye lenne Magyarországra kereső tevékenység céljából visszatérni, Kínában már nem rendelkezik egzisztenciával, így visszautazása esetén szállása és megélhetése is bizonytalan lenne. Megítélése szerint a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontjának szövegezéséből nem következik az, hogy az idegenrendészeti hatóság ne vizsgálhatna egyéb méltányossági körülményeket, így pl. keresőtevékenységi szempontokat, a felsorolás csupán példálózó jellegű.

- [5] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában fenntartását.
- [6] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [7] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [8] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kimerítő alapossággal feltárta, és részletesen rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria minden tekintetben egyetértett.
- [9] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [10] A felperes felülvizsgálati kérelmében részben a Ket. szabályainak megsértésére hivatkozott, azonban az elsőfokú bíróság eljárása során nem alkalmazta - így meg sem sérthette - a Ket. rendelkezéseit, a bírósági eljárásra a Pp. szabályai voltak az irányadók. Ezzel kapcsolatban pedig azt rögzíti a Kúria, hogy a Pp. eljárási rendelkezéseinek az elsőfokú bíróság minden tekintetben eleget tett. Teljes körűen vizsgálta a keresetben foglaltakat, részletesen értékelte és mérlegelte a közigazgatási eljárás során beszerzett, rendelkezésre állt bizonyítékokat, és a felperesnek kérelme alátámasztásául felhozott indokait. Minderre vonatkozóan a jogerős ítélet indokolása részletes okfejtést tartalmaz, azok megismétlését a Kúria - teljes körű helytállóságukra tekintettel - szükségtelennek tartja. Kiemeli a Kúria, hogy az alperes döntését a

Vhr. 47. § (4) bekezdésére alapította, így az ennek való megfelelés vizsgálata volt a közigazgatási perben a bíróság feladata.

- [11] A perben rendelkezésre állt iratanyagok alapján hangsúlyozza a Kúria, hogy a perben felülvizsgált közigazgatási eljárás tárgya kizárólag az volt, hogy a felperes kínai állampolgárként a tartózkodási engedély iránti kérelmét Magyarország területén előterjesztheti-e. Erre a Vhr. 47. § (4) bekezdés a) pontja értelmében kizárólag kivételes méltánylást érdemlő körülmény igazoltsága esetén van jogszabályi lehetőség. E körben vizsgálandó tehát az alperesi hatóság és hozott elutasító döntést a felperes kérelme tárgyában.
- [12] Hangsúlyozza a Kúria, helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy az ilyen jellegű körülmény fennállta tekintetében a bizonyítás a felperest terhelte, úgy a közigazgatási eljárás, mint a közigazgatási per során, a Pp. 324. § folytán alkalmazandó Pp. 164. § értelmében. Megalapozottan jutott azon következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy e bizonyítási kötelezettségének a felperes nem tett eleget.
- [13] Kiemeli a Kúria, hogy a Vhr. fő szabályként a külföldi állandó, vagy szokásos tartózkodási helye, illetve állampolgársága szerinti ország konzuli tisztviselőjénél történő kérelem előterjesztést rögzít, kiegészítő jelleggel rendelkezik ettől eltérően - harmadik országban, illetve a belföldi regionális igazgatóságon történő - kérelmezés eseteiről, melyek mindegyikéhez valamely méltányolható indok, vagy jelentős nemzeti érdek szükséges. A belföldi kérelmezéshez a jogszabály - a fentiekén túlmenően - kivételes méltánylást érdemlő körülmény meglétét kívánja meg, különösen nevesítve a családegyesítést, illetve gyógykezelést, mint az ebből a szempontból releváns körülményeket.
- [14] A felperes a közigazgatási eljárás során és a perben is mindvégig arra hivatkozott, hogy keresőtevékenység folytatásának, az itt tartózkodás engedélyezésének feltételei esetében fennállnak. Az eljárás azonban - ezen szakaszában - még nem a tartózkodás engedélyezése, hanem a tartózkodási engedély iránti kérelem előterjesztése - belföldi előterjeszthetősége - tárgyában folyt. A Vhr. 47.§ (4) bekezdésében a tartózkodási célok nem teljes körű felsorolása a jogalkotó abbeli szándékát hivatott kifejezni, hogy a tartózkodás céljának alátámasztásán túl -, amelynek igazolása a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadásának minimum feltétele - valamennyi esetben a kivételes méltánylást érdemlő körülmény valószínűsítése és e körülmény fennállásának a hatóság részéről történő megállapítása szükséges. Ebből egyértelműen levezethető, hogy a „tartózkodási cél” és a „kivételes méltánylást érdemlő körülmény” eltérő fogalmakként való használatára irányuló jogalkotói szándék. A keresőtevékenység folytatása mint tartózkodási célnak az igazolása -, amelyre a felperes mindvégig hivatkozott - önmagában nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény, hanem a törvény által megkívánt tartózkodás engedélyezéséhez szükséges minimum feltételek

egyikének való megfelelés.

- [15] Rámutat arra a Kúria, hogy ha a Harmtv. hatálya alá tartozó külföldi állampolgár nem kíván a tartózkodási engedély kérelmezése okán Magyarországról kiutazni, ez sem olyan méltányolható körülmény, amely a belföldi kérelmezést a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően elfogadhatóan indokolná.
- [16] Kiemeli a Kúria, hogy a jogszabályban rögzített mérlegelési jogkörre tekintettel az elsőfokú bíróság a határozat felülvizsgálatát a Pp. 339/B. §-ának iránymutatása szerint végezte el. E törvényi rendelkezés szerint a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.
- [17] A Kúria teljes mértékben egyetértett az elsőfokú bíróságnak az e körben kialakított, részletesen megindokolt jogi álláspontjával.
- [18] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [19] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségről a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján rendelkezett.
- [20] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2016. március 29.

. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k.
előadó bíró, bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró